

Feestgids

t.g.v. het 50-jarig bestaan van de
H. Gerarduskerk Walsberg

AAN HET WOORD . . . M. v.d. Ven, emeritus pastoor.

TERUGBLIK . . .

Op 21 januari 1933 vertrekken Herman Bruggewirth en J. Wasser met de auto naar Wittem. Beiden waren grote Gerardusvereerders. Op die reis bespraken zij de mogelijkheid om een veldkapelletje te bouwen ter ere van de H. Gerardus.

Op 12 maart gaat Herman Bruggewirth naar Pastoor Roes, om dat plan voor te leggen. Deze keurt het plan goed en beloofde als eerste een bijdrage te geven. Ook burgemeester van Beek zegde zijn medewerking toe. Daarna werd aan de heer Jegerings, directeur van de Boerenbond dit plan bekend gemaakt en tevens gevraagd in het blad van de boerenbond een rubriek te openen voor giften.

Toegezegd werd deze rubriek zelfs gratis te plaatsen.

Er kwamen direkt al gaven binnen, maar enkelen stelden de voorwaarde dat het kapelletje gebouwd zou worden door een aannemer uit Deurne en een architect uit Deurne. In overleg met de pastoor en de boerenbond werd vastgesteld aan deze voorwaarde niet te kunnen voldoen.

De eerste fl. 3,85 die waren binnengekomen met deze voorwaarde werden teruggegeven aan de schenkers.

Op 28 augustus 1934 werden Bruggewirth en Wasser door pastoor Roes uitgenodigd op de pastorie. Men werd daar medegedeeld dat hij het plan had opgevat om een bijkerk te bouwen om de grote kerk te ontlasten, met daaraan een Gerarduskapel. Pastoor Roes wilde voor

de Walsberg nog geen parochierechten. Hij gaf aan Ir. Geenen uit Eindhoven de opdracht een plan te maken voor die nieuwe kerk. (Ir. Geenen was een neef van kap. van Kemenade, in Deurne).

Op zaterdag 20 juli 1935 wordt de kerk ingezegend door de bisschop van Den Bosch, Mgr. A.F. Diepen. Hij trok in plechtige optocht van de markt in Deurne naar de Walsberg, natuurlijk onder geweldige belangstelling. Daags daarna droeg Kapelaan van Kemenade (nu rustend pastoor in Liessel) de eerste missen op in de kerk; om half 8 de eerste H. Mis; om 10 uur de Hoogmis en om 3 uur het Lof. De diensten waren allen druk bezocht.

In de kerk was toen de volgende inventaris aanwezig: een gotisch altaar - 5 oude beelden uit de kerk van Kessel (St. Willibrord, St. Catharina, St. Agnes, St. Jacobus en St. Paulus), - 3 nieuwe houten beelden (H. Hart, H. Maria en H. Josef.). Later kwam er nog een St. Antoniusbeeld bij van eikenhout, geschonken door een parochiaan. De kruiswegstaties die in de kerk werden geplaatst werden geschonken door diverse verenigingen uit Deurne.

In 1947 eind augustus werd kap. v.d. Ven benoemd tot eerste kapelaan in Deurne, met de opdracht de nieuwe parochie Walsberg voor te bereiden. Daarvoor moesten voorwaarden vervuld worden. In overleg met het Bisdom moesten de grenzen van de parochie worden samengesteld, een kerkbestuur geformeerd, parochiepatroon gekozen, en een bestaansmogelijkheid voor de pastoor worden gecreëerd. De aanstaande parochianen moesten schriftelijk verklaren dat zij de pastoor zouden onderhouden in zijn levensonderhoud. Oude deurnese gebruiken werden hiervoor uitgevoerd: b.v. de boeren zouden bij het slachten van een varken een stukje naar de pastoor brengen; rond Pasen werd een eieromgang gehouden door de huishoudster van de pastoor; elk jaar moesten de boeren met een gespan klot brengen naar de pastoor voor de verwarming van het huis en rond het feest van St. Willibrord hield de pastoor een zg. omgang, die bestond die bestond uit geldelijke bijdrage. U ziet - geen salaris uit de kerkekas, maar in natura kwam zeer veel binnen.

Alle voorwaarden werden aanvaard.
Op 15 december 1947 vond de installatie plaats van de pastoor in de kerk van de Walsberg.
Deze datum is dus de geboortedag van de parochie Walsberg.

Voordat de Walsberg een parochie was had men zg. kapelmeesters. Dat waren Nol Nooyen, Dorus van Deurzen, Hannes van de Heuvel en Driek Manders. Het waren mensen met een "late roeping".

Tot april 1948 was de pastorie van de Walsberg nog in de Wan. Daarna in de Oostenrijkse woning tegenover de kerk. De intrek daar werd feestelijk voltrokken: verhuizen met een huifkar voorafgegaan door een wagen vol bruidjes en bij aankomst stond het zangkoor voor het huis met een muzikaal welkom. Vanaf dat ogenblik woonde de pastoor tussen zijn schapen.

Intussen was de kerk te klein geworden en moest worden vergroot. Er werden 2 zijbeuken aangebouwd, de absis aan het priesterkoor; de sacristie vergroot en een kluis aangebracht voor bewaring van de kelken, cybories en monstrans. Achter de kerk werd een doopkapel gebouwd, nu Mariakapel. Verder ook een zangzolder.
Deze verbouwing was klaar eind 1952. Er waren toen 488 zitplaatsen tegenover 300 vroeger. Er werd toen ook een orgel geplaatst. Hierover vindt U elders in deze gids uitvoerig informatie.

De kerk werd geconsacreerd door Mgr. Bekkers, klasgenoot van de pastoor, in juni 1960. De parochie bestond toen 12½ jaar.
Bij de stichting van de parochie waren er ongeveer 975 parochianen. - in 1960 ± 1300 - in 1974 ± 2200.

ENKELE GOEIE LEVENSERVARINGEN VAN OUDEREN ONDER ONS . .

Tijdens de plechtige Eucharistie-viering op zondag 2 juni 1985 heeft Sina van Mierlo de verkondiging gehouden over "50 JAAR KERK". Ze deed dat op een uitstekende wijze en na afloop was het applaus het beste bewijs daarvan!

Reden waarom haar verhaal, dat zij samen met Marian v.d. Heuvel uit de Eekhof heeft gemaakt, in dit feestnummer van Onder Ons staat afgedrukt.

De moeite van het vermelden waard is ook het feit, dat bij de inzegening van onze kerk, 50 jaar geleden, de heerroom van Sina, Hein van Mierlo, toen de verkondiging hield.

50 JAAR PAROCHIE WALSBURG.

Het is een lange tijd en best de moeite waard om gevierd te worden. Om net als bij ieder jubileum terug te kijken.

In die tijd had de Walsberg nog geen verharde wegen, maar diepe karresporen van modder en zand, al naar gelang de tijd van het jaar. Veel grond was nog niet ontgonnen, dus Peel.

De mensen waren echt ROOMS en gingen naar de schoon geschilderde kerk in Deurne-dorp. Velen moesten een uur of meer lopen op klompen of laarzen om er met droge voeten te komen!

Toen zijn enkele ouderen (toen vroeg men ouderen nog om raad . . .) naar Den Bosch gegaan en hebben er een kerk en een parochie aangevraagd en gekregen - dan hadden ze alles korter bij huis - nog wel geen pastoor, maar er kwam hulp vanuit Deurne. Iedereen heeft eraan geholpen.

In die tijd had iedereen een vast geloof - men mocht niet twijfelen - ook een vaste dag-indeling; vóór 6 uur op, met wijwaren kruisen maken; bidden vóór en ná het eten; 's middags de Engel des Heren; 's avonds de Rozenkrans met mysteries; een staart voor overleden grootouders, voor ooms en tantes, voor Jan of Driek, die onder dienst was; voor de worteltjes op den dries. .

Iedereen had een Paternoster - men droeg een scapulier. Men had het vrome gebruik een kruis te slaan voordat men de korst van het brood sneed.

Ook bij elk gewichtig werd, vooral bij het maken van deeg als men mik ging bakken (dan zou het beter rijzen), met onweer en bliksem sloeg men een kruis en ging men met een palmtakje met wijwater om het huis.

Op Palmzondag werd het koren gepalmd, want alle zegen kwam van boven.

De zondag was voor de meeste mensen de enige uitgaansdag. Men trok schoenen aan (andere dagen liep men op klompen) en velen gingen naar twee missen en het Lof. Na de hoogmis - die vrij lang duurde - gingen de mannen naar het bekende café, om een kaartje te leggen, het nieuws te vertellen en te horen hoe duur de grond, het vee en de varkens waren.

De vrouwen praatten wat na vóór de kerk over wie er zoal ziek was, of de kleine goed groeide, wie er zoal wéér in verwachting was, want velen hadden een groot gezin.

Het was ook een soort modeshow.. Hoe moest je anders weten wat mode was?

Winkeliers uit andere dorpen of stad kwamen langs de deur, want er was geen tijd om te winkelen, er moest gewerkt worden!

Voorts was er nog van alles te doen in de kerk; het Lof - de H. Familie - 3e Orde-congregatie - retraites - 3 dagen missie met strenge paters - en niet te vergeten de Biecht, waar je zo'n uur mee kwijt was. De Kruisweg-processie voor de vruchten der aarde - 40-uren gebed - sacramentsprocessie met bruiden en bruidjes - 40-daagse vasten - quateremperdagen - vigiliedagen. Dan de schone Hemel-de Heiligen - het Vagevuur - het Voorgeborgte - en de hel met duivelsvuur en zwaard.

De mensen waren niet rijk, al moest soms een ei en een vis gedeeld worden. Toen kwam de oorlog met veel schrik en ontberingen, puin en ellende. Iedereen was

blij dat de vreemde soldaten weg waren, want ze hoorden hier niet thuis. Toch is er toen veel gebeden.

Na de oorlog werd alles anders, er kwam werk en er werd geld verdiend. In plaats van zware paarden en karren kwamen er legerjeeps, traktors en machines. Er was geld om kunstmest te kopen en de worteltjes groeiden . . .

Maar . . . het bidden werd minder. Alles veranderde. In plaats van vensters kwamen er overgordijnen voor de ramen. In plaats van zand kwam er vloerbedekking of tapijt, de plattebuis werd haard of vloerverwarming. In plaats van bieze stoelen - bankstellen. Geen bezem maar een stofzuiger. Er kwamen fietsen. Nu staat er voor iedere deur een brommer - motor of auto. Zelfs Sinterklaas paste zich aan en bracht 3x zo veel als vroeger!

Nu - na 50 jaar - hebben we nog steeds ons Geloof, we menen het nog goed, maar het is wel anders en eigenlijk, al zijn de gebruiken anders, het gaat om datzelfde Geloven wat VANDAAG in het Evangelie staat. Mensen komen in de Tempel, het is volgens Jezus een huis van gebed. Daar voel je niet je materiele voordeel, al worden we daar in onze tijd toe verleid. Jezus doet dat anders. Hij geneest mensen in de Tempel en dat is iets van vroeger en voor NU. Wie in de kerk komt bidden wordt uitgenodigd om mensen te genezen; te genezen door ons meelevende en onze hartelijkheid. Zo laat Jezus zien dat godsdienst en mensendienst bij elkaar horen. En wij zijn dankbaar dat er voor ons een kerk in de Walsberg gebouwd is om dat te leren.

FIETSTOCHT DOOR DE WALSBERG OP ZONDAG 23 JUNI.

Er wordt gestart bij het Gerardushuis vanaf 13.30 uur, tot + 14.00 uur.

U krijgt daar de routebeschrijving.

Onderweg wordt gezorgd voor koffie voor de groten en limonade voor de kleintjes.

Ook kunnen verschillende Walsbergse bedrijven bezocht worden. De tocht duurt ongeveer $1\frac{1}{2}$ uur, zodat U na afloop kunt genieten van een gezellig samenzijn met muzikale omljsting.

KOMT MET VELEN, WANT "FEEST IN DE WALSBERG IS FIETSEN DOOR DE WALSBERG."

FEESTREDE.

Een halve Eeuw'wel vijftig jaar
hield het Geloof ons bij elkaar
ontvang oh Heer, hiervoor de dank
en ook ons laatste hoopje sprank . . .

Versteeg.

HET ORGEL . . . voorwoord

Onze medeparochiaan Loet Verbeek heeft aan ons oude kerkorgel een uitvoerig onderzoek gewijd. In een zeer lezenswaard artikel besteedt hij aan allerlei aspecten van zijn onderwerp ruimte aandacht. Sommige gedeelten laten zich lezen als een spannend detectiveverhaal; immers hij heeft heel wat speurderswerk moeten verzetten om de geschiedenis van dit unieke orgel te reconstrueren.

In dit feestnummer van Onder Ons treft U onverkort het eerste deel van Verbeeks studie aan, dat wat betrekking heeft op het gezamenlijk verleden van onze parochie en het orgel.

Tussen alle vrolijke geluiden van ons feest klinkt het als een dissonant, maar ik wil hier toch opmerken hoe betreurenswaardig ik het vind dat het ons orgel in de jaren dat het aan ons was toevertrouwd, niet beter is vergaan. De beslissing is nog niet genomen, maar het ziet er naar uit dat wij het niet lang meer zullen houden.

Van heler harte hoop ik dat het, in welke handen het ook terecht komt, de verzorging zal krijgen waar het zo ten volle recht op heeft.

Rennie van Windt.

Op een zonnige zaterdagmorgen, lente 1952, besloot Norbertijner pater Clemens van den Berg de Abdijs van Heeswijk even te laten voor wat die was en beklom zijn fiets. Hij koos voor een tochtje door Peelland. Rond een uur of drie 's middags passeerde hij de Walsberg, had trek in een kopje thee en besloot een kort bezoekje af te leggen bij zijn vriend pastoor Marinus van de Ven. En die was thuis, zodat Clemens van den Berg zijn kop thee kreeg. En onder het genot daarvan vertelde Marinus v.d. Ven hem van een telefoontje van de pastoor van de Zeilberg, die de Walsbergse parochie, slechts een harmonium rijk, een versleten pijporgel aanbood, omdat men zelf een nieuw orgel gekocht had.

Pastoor van de Ven had het aanbod beleefd afgeslagen met in het achterhoofd het idee van "wat een ander laat liggen, raap ik niet op". Maar hij had toch voor de zekerheid het kerkbestuur bijeengeroepen voor een vergadering op de eerste zondag na het telefoontje na de mis van 11.00 uur (7.2.1952). Het kerkbestuur kon geheel meegaan met de pastoor in zijn afwijzing. En daar was het bij gebleven.

En daar zou het ook bij gebleven zijn, ware het niet, dat de nieuwsgierigheid van orgelkenner en -liefhebber Clemens van den Berg gewekt was. Hij haalde Marinus van de Ven over stante pedale naar de Zeilberg te rijden en beide gewijde heren klommen op hun fiets. In de Zeilbergse kerk aangekomen besteeg Clemens van den Berg de orgelbank en Marinus van de Ven moest "lucht trekken", een vermoeiend karwei, want de windvoorziening had geen motor en vroeg dus lichamelijke inspanning: zware arbeid, want de twee spaanbalgen waren zo lek als een mandje. Clemens van den Berg speelde en speelde, en wat zijn oren hoorde, deed zijn interesse toenemen. Hij besloot het orgel van binnen te inspecteren. Tot zijn verbazing trof hij binnen op een paneel de naam "MAARSCHALKERWEERD" aan.

En toen hij afscheid nam van de pastoor van de Ven in de Oostenrijkse pastorie beloofde hij Hubert Schreurs van Adema/Schreurs Orgelbouw in Amsterdam te sturen, want die was toch juist bezig een nieuw orgel in de Abdijs van Heeswijk te installeren.

Enkele dagen later duiken Clemens van den Berg en Hubert Schreurs op in de Zeilbergse kerk. Schreurs bespeelt en onderzoekt het orgel en adviseert het instrument zonder aarzelen te kopen. Maar Marinus van de Ven vindt de vraagprijs fl. 1815,-- stevig en knijpt hem bovendien voor de tijdvreterende bureaucratie van het Bisdom, die toestemming voor de aankoop moet verlenen. Hubert Schreurs bezweert hem de aankoop toch te doen. Zou mijnheer pastoor de zaken niet rond krijgen, belooft Schreurs het orgel voor fl. 1000,-- meer dan de aankoopprijs over te nemen.

Pastoor v.d. Ven roept zijn kerkbestuur weer bijeen voor een vergadering op 6 juni 1952 en de heren besloten het orgel te kopen, want "men kon er nooit aan verliezen". Marinus v.d. Ven gaat onmiddellijk in onderhandeling met pastoor Donkers van de Zeilberg, die hem een koude douche bezorgt, want het orgel is inmiddels voor fl. 1815,-- verkocht aan Pels Orgelbouw, Alkmaar, die aan de Zeilberg ook het nieuwe orgel levert. Pastoor v.d. Ven neemt contact op met de fa. Pels en slaagt erin het oude orgel voor fl. 1850,-- te kopen onder het beding, dat de parochie Walsberg het instrument zelf uit de Zeilberg verwijdert en wel binnen 14 dagen!

Marinus v.d. Ven "organiseert" mankracht en paard-en-platte-wagen voor vervoer van het orgel. Pastoor en enkele parochianen onder deskundige leiding van Hubert Schreurs demonteren het orgel en dragen pijp voor pijp van het oksaal van de Zeilbergse kerk naar beneden, in het stro op de platte wagen. De kar gaat dan naar de Walsberg en het orgel-in-mootjes wordt tijdelijk ondergebracht in de koeiestal van de boerderij van Fons van de Berkmortel aan de Walsbergseweg 9. De verhuizing moet zich voltrokken hebben vóór 29-6-1952 want volgens de notulen van de Zeilbergse kerkbestuursvergadering van 29.6.52 was het nieuwe orgel op die datum al haast klaar.

Het oude orgel kon niet in de Walsbergse kerk opgesloten worden omdat aannemer Lutters eindapril/begin mei 1952 begonnen was met de verbouwing van de kerk. Op 6 juni 1952 besloot het kerkbestuur "het zangkoor groter te laten uitvoeren als op tekening om voldoende plaats over te houden na plaatsing van het orgel". Het zangkoor werd 2 meter dieper.

Pastoor v.d. Ven hield de aankoop van het orgel zorgvuldig buiten kasboek en "Rekening en Verantwoording" om geen moeilijkheden met het bisdom te krijgen. Hij kreeg aannemer Lutters zover, dat aankoop- en restauratiekosten gewoon als "meerwerk" opgevoerd werden.

Begin november sloeg Fons van de Berkmortel alarm, want de koeien moesten op stal en derhalve het orgel ervuit. Met vrijwilligers en paard-en-wagen werd het orgel overgebracht naar de kerk, waar Lutters inmiddels het zangkoor gereed had.

Op 24 november 1952 sloten Kerkbestuur Walsberg en Adema/Schreurs orgelbouw een kontrakt, waarin de laatste zich verplichtte het orgel te restaureren, uit te breiden en te plaatsen vóór Pasen 1953 óf raison van fl. 7525,--. De inhoud van het bestek van het werk was resultaat van overleg in een speciaal benoemde orgelcommissie, waarin zitting hadden: pastoor Marinus v.d. Ven, Pater Clemens van den Berg, Albert de Klerk, stadsorganist van Haarlem en adviseur benoemd door de R.K. Klokken- en Orgelraad, en Hubert Schreurs van Adema/Schreurs Orgelbouw.

Schreurs had zijn werk in drie weken klaar, inderdaad vóór Pasen 1953, al ondervond hij enkele problemen door de akoestiek van de kerk, die hem extra tijd voor intoneren vroeg. Albert de Klerk keurde het orgel. Op zondag 2 augustus 1953 's middags om 5 uur volgde een officiële inspelings in de vorm van een

orgelconcert door Albert de Klerk, die daarvoor een honorarium weigerde. Pater Clemens van den Berg gaf vanaf de preekstoel een toelichting op elk programma-onderdeel. En pastoor van de Ven zegende het orgel in . . .

Loet Verbeek.

<i>Programma</i>		2 augustus 1953
voor de orgelbespeling in de kerk van de H. Gerardus Majella te DEURNE-WALSBERG door ALBERT DE KLERK.		
*		
1. Preludium en Fuga in F		Dietsch Buxtehude 1639 - 1707
2. Pastorale		Joh. Seb. Bach 1685 - 1750
	a) prelude b) allemande c) aria d) gigue	
3. Variaties over drie oud-Franse Kerstliederen		
	a) „Joseph est bien Marie“	Claude Balbastre 1777 - 1799
	b) Noël „pour l'amour de Marie“	Nicolas Le Bègue 1630 - 1722
	c) A la venue de Noël	Claude Balbastre
4. Prelude, Fugue et Variation		César Frank 1822 - 1890
5. Improvisatie		Albert de Klerk 1917 -

OM DE KERK...

De organisatie van onze geloofsgemeenschap heeft in de afgelopen 50 jaren een ander beeld gekregen. Pastoor van de Ven is van het begin af aan doende geweest om op diverse terreinen de gelovigen zelf te betrekken bij het kerkgebeuren en na hem heeft pastor Tops dat ijverig voortgezet. Hoe belangrijk en wezenlijk het voor een geloofsgemeenschap is om zelf vanuit die basis mee te kunnen werken aan de uitvoering van allerlei parochiële taken is de laatste jaren veelvuldig onderwerp van discussie geweest en zal dat voorlopig wel blijven. Elk systeem of organisatie heeft voor- en nadelen. Belangrijk is hoe serieus er werk gemaakt wordt van inspraak en mede-verantwoordelijkheid binnen de hiërarchie van de kerk. In onze parochie hebben we zeker geen klagen, als we bezien hoeveel parochianen in een of andere werkgroep betrokken zijn. Het zou te ver voeren om al die namen op te sommen. Toch is het wel de moeite waard om al die mensen te bedanken voor die inzet en tevens de hoop uit te spreken dat ook de komende jaren telkens weer mensen bereid gevonden worden om zich meestal belangeloos verdienstelijk te maken binnen het geloofsgebeuren. Elk werk, hoe gering het soms lijkt, draagt bij aan dat goede gevoel van gemeenschap, van saamhorigheid. Daarom...

DANK JE WEL, ALLEMAAL...

KOSTERS, MISDIENAARS, VERZORGERS VAN DE DOOR-DE-WEEK-DIENST,

VERZORGERS VAN HET "BLOEMETJE VAN DE WEEK", COLLECTANTEN,

JONGERENWERKGROEPLEDEN, SCHOONMAAKGROEP, BLOEMENZORGERS,

WIJKHOOFDEN, LEKTOREN, GEZINSBIJDRAGERS, LITURGIE-GROEP.

MISSIE + 3-de WERELD-GROEP, KERKKOORLEDEN, EERSTE COMMUNIE-GROEP,

KINDERNEVENDIENST-GROEP, GEZINSDIENST-GROEP, VORMSELVOORBEREIDERS,

BETROKKEN SCHOOLTEAMLEDEN, PAROCHIE-VERGADERING, PASTOR EN

KERKBESTUUR...

ENKELE JAARTALLEN VAN DE WALSBURGSE PAROCHIE . . .

- 1935 - Er wordt begonnen met de bouw van een kleine kerk. Voorlopig bleef deze kerk een 2e kerk voor de parochie H. Willibrordus te Deurne, van de kerk wordt de H. Gerardus de patroonheilige.
- 1947 - Op 15 december wordt pastoor M.C. v.d. Ven geïnstalleerd tot pastoor voor de Walsberg. De Walsberg wordt een zelfstandige parochie. Er wonen ongeveer 980 mensen in de Walsberg.
- 1951 - De kerk wordt vergroot met 2 zijbeuken, een doopkapel, een zangkoor en een absis. Tijdens de verbouwing wordt gekerkt in de zaal van café van de Putten.
- 1960 - Bij gelegenheid van het 12½-jarig bestaan van de parochie wordt de kerk plechtig geconsacreerd door Bisschop M. Bekkers.
- 1975 - Pastoor M. v.d. Ven gaat, na veel verdiensten voor de Walsberg, met pensioen. Hij wordt opgevolgd door pastoor H.C.A.M. Tops, die op 22 augustus wordt geïnstalleerd.

HET INTERIEUR.

- Het Sacramentsaltaar is gemaakt door de fa. Wennekers uit Apeldoorn en is van travertijns marmer.
- Het opalinewerk van het tabernakel werd gemaakt door het atelier Flos te Tegelen
- De doopvont en de standaard voor de Godslamp werden ontworpen door de kunstenaar P. Schoenmakers uit Roermond en de kleiwarenfabr. St. Joris te Beesel (L) voerde ze uit.
- Het kruis boven in het priesterkoor, werd van terra cotta gemaakt door de kunstenaar Adam-Winter.
- De altaartafel werd gemaakt door C. Verhoeven uit de Walsberg.
- De Mariavorstelling in de doopkapel werd vervaardigd door de Walsbergse kunstenaar Willi Martinoli.

PROGRAMMA

VAN DE
PLECHTIGHEDEN BIJ GELEGENHEID VAN DE
INZEGENING DER NIEUWE KERK,
TOEGEWIJD AAN DEN H. GERARDUS.

VOLGORDE VAN DEN STOET:

1. Rijvereniging.
2. Spoor- en Tramwegpersoneel „St. Raphael“.
3. Werklievenvereniging.
4. Jonge Werkman.
5. Voetbalvereniging „D.O.S.“
6. Jonge Boerenstand.
7. Bestuur van Boerenbond, -Leenbank en Stoomwielafabriek.
8. Mildestandvereniging.
9. Harmonie.
10. Verkeeters.
11. Patronaat.
12. K. J. M.
13. Boerinnengilde.
14. K. J. V.
15. Oostersche bruiden.
16. Comité-leden
17. Bruiden.
18. Gemeentebestuur.
19. R.K. Kerkbestuur.
20. Gezelligheid.
21. Z. H. Exc. Mgr. Diepen.
22. Rijvereniging.

N.B. De parochianen wonende langs den Helmondschen weg, Markt, Kerkstraat, Haageind en Wasberg worden verzocht te vlaggen.

De deelnemende verenigingen met hunne vaandels worden **uiterlijk half 9** op de Markt verwacht.

Voor de inzegening mag niemand in het kerkgebouw aanwezig zijn.

Als de kerk buiten gezegend is, mogen de menschen, die plaatsen gepacht hebben, ordelijk de kerk binnengaan.

De gangen moeten voor de zegening van het kerkgebouw van binnen nog worden vrijgehouden.

Wanneer de kerk geheel gezegend is, kunnen in den eersten gang de jeugdverenigingen plaats nemen, de andere verenigingen plaatsen zich in des anderen gang.

Na de H. Mn. opgedragen door Z. H. Exc. Mgr. Diepen, houdt Pater van Marlo een korte predikatie en wordt een lied gezongen ter eere van des H. Gerardus.

Daarna verlaat de Bisschop de kerk, tot den weg uitgeleide gedaan door onze jeugdverenigingen.

